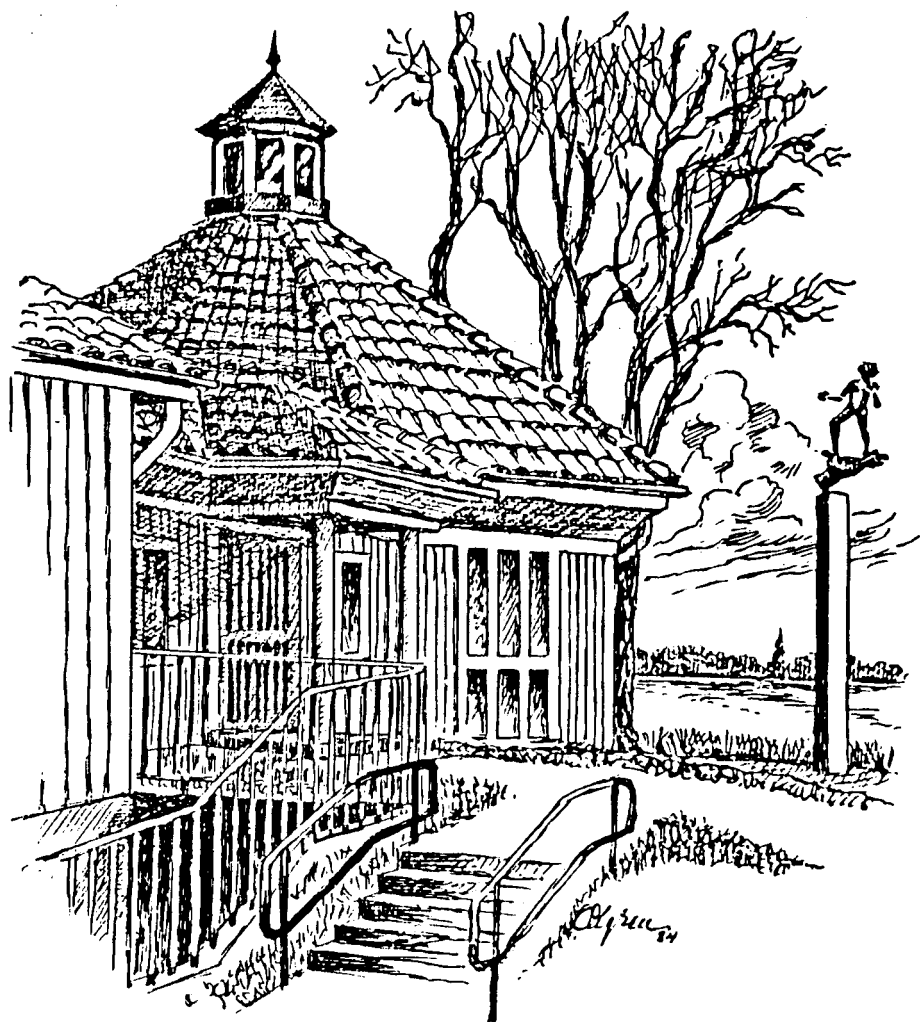

PROPELLERBLADET
1984

LÖVUDDENS KAPELL

Organ för FFV:s kamratförening

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Karl Gardh

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

Ordförande:

Karl Gardh, Anders Johanssonsgata 22K, 732 00 Arboga, 0589/13914

V ordförande:

Jan Ake Åkesson, Ekoxgatan 15, 736 00 Kungsör, 0227/12349

Kassör:

Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 00 Arboga, 0589/13548

Sekreterare:

Ake Tedesjö, Bakbordsvägen 14, 724 76 Västerås, 021/354406

KFUM-KFUK repr:

David Molin, Polstjärnegatan 59, 724 60 Västerås, 021/116324

Ledamot:

Roland Rehnäck, Iduns Väg 6, 723 55 Västerås, 021/20630

Suppleant:

Bengt Svensson, Skogslundsvägen 4, 732 00 Arboga, 0589/13214

Suppleant:

Leif Larsson, Gaffelgatan 10, 724 76 Västerås, 021/352022

1985 års medlemsavgift 20:- (Tjugo kronor)

Postgiro 340204-7

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sid 1	Från styrelsen	
Sid 3	Kamratträffen den 20 maj 1984	5858 Tedesjö
Sid 7	Julhälsning	Erik Tunås
Sid 8	Några 25-årsminnen	5936 Janeheden
Sid 16	Funderingar kring en klassträff	6060 Svensson
Sid 22	Ett försenat besked	David Molin
Sid 24	Veteraner på träff	Saxat ur VLT
Sid 25	Årets kamratträff	4912 Wikström
Sid 27	Johannisbergsskolan och framtiden....	Birger Eriksson
Sid 32	Gör robot som kan se	Saxat ur VLT
Sid 35	Nyttan av FFV-märke	6336 Larsson

De penninglotter som utlottades bland inbetalade medlemsavgifter och inkomna rätta svar på JULNÖTEN tillföll följande medlemmar:

5647 Ingemar Nilsson, Uppsala	5123 Runo Jonsson, Sundbyberg
5654 Torsten Olsson, Degeberga	5942 Arne Svensson, Motala
4304 Harry From, Linköping	5513 Göte Karsin, Täby
6154 Tommy Sanderfalk, Norrköping	4912 Kjell Karlsson, Degeberga
5428 Sune Rytter, Åkersberga	4512 Ebbe Edström, Torslanda
6235 Staffan Lindström, Linköping	6363 Lennart Wahlqvist, söderala

Vinnare av JULNÖTEN: 6235 och 6363. (Endast två rätta svar inkom).

Rätt svar på föregående JULNÖT:

Frågan till eremiten som talar sanning och ljuger varannan gång.

Vilken väg visade Du den som frågade före mej?

När man får svar på den frågan väljer man den andra vägen.

Citerat ur Propellerbladet 1973.

Rapport från FFVK:s årsmöte 1972

Vid FFV:s kamratförenings årsmöte å Johannisberg den 28 maj 1972, var en av huvudfrågorna "Kamratföreningens vara eller icke vara". Nuvarande styrelse vill här redovisa några av de synpunkter som framfördes på årsmötet under §10. Föreningens framtid. Några medlemmar ansåg att föreningen överlevt sig själv. Skolan finns inte längre kvar, ingen elevverksamhet, ingen fast aktivitet att knyta föreningen till. Intresset får anses som dåligt, när av ca 900 FFV elever endast hälften kan nås via ett aktuellt adressregister. Av dess 450 FFV elever betalade ca 75 st medlemsavgift för år 1972. Ekonomin var också med i bilden, den tillåter knappast utgivande av propellerblad, dessutom kommer inga texter eller bidrag in som gör det möjligt att ge ut en tidning.

Slut citat.

Det var dystra tongångar. Det är i år 10 år sedan "Mandel" (5019) ringde runt och raggade medlemmar till den nya styrelsen som skulle väljas vid 1974 års kamratträff. Resultatet blev att Arboga och Västerås delade på styrelseposterna. 1974 års Pb innehöll bl a en vädjan till kontaktmännen om att lägga in ett extra kol för att fixa klassträffar och hjälpa till med att rätta upp adressregistret. Och på den vägen har det varit sedan dess. Idag vet vi att vädjan, tjat och morötter har givit resultat. I adressregistret saknas bara ett tjugotal adresser (s k hopplösa fall). Förra årets Pb bick ut till 853 adresser. Under 1984 har 528 st betalat medlemsavgiften och till kamratträffen i år kom ett hundratal besökare.

Detta har vi i styrelsen tagit som ett tecken på att de flesta av oss FFV:are tycker att det är roligt när Pb kommer i brevlådan till Jul och kamratföreningen lever kvar.

Med det betyder också att vi inte kan slå oss ner med armarna i kors, det är trots allt 325 medlemmar som inte betalar medlemsavgiften och det är bara ca 10 % av oss som kommer till kamratträffarna så ni vår ursäkta, vi kommer att fortsätta att vädja, tjata och locka med morötter. Det skall förresten bli intressant att se hur det ser ut om ytterligare tio år.

För övrigt vill vi passa att tacka Rune Tellström (som flyttat till Uppsala) för hans fina jobb i FFVK, och samtidigt önska Bengt Svensson (6060) Arboga och Leif Larsson (6336) Västerås välkomna in i styrelsen. En av de invalda ersätter således Göran Norlén som förolyckades i aug 1982.

Till sist för vi önska alla FFV:are en

GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

Styrelsen

JÄRNVÄGSBRON, MALMSLÖTT

STIG MAHNERFELDT

KAMRATTRÄFFEN DEN 20 maj 1984

En varm men något disig försommardag träffades vi åter vid det underbart natursköna Lödudden, för att åtnjuta den gemensamhet som vi alla kommer ihåg från den ljuva FFV tiden.

Först på programmet denna söndagsmorgon stod ett besök i Lövuddens nyuppförda kapell, som för första gången togs i användning, där David Molin höll ett Korum.

Därefter var det dags för ett besök på skolan. Birger Eriksson, nuvarande studierektor, hade välvilligt ställt hela skolan till vårt förfogande denna dag, vilket vi naturligtvis var mycket tack-samma för.

Ett hundratals besökare kunde räknas in, från FFV-veteranen 4219 Gunnar Wikström, som sällan avstår de hundra mil som skiljer honom från Västerås, till FFV-ättlingar.

Även om skolan genom åren har genomgått en del inre ombyggnader känns mycket igen. T ex den stora nedre hallen, där mycket svett från filningsarbetet har flutit. Likså verkar maskinhallen i stort sett vara lika tidigare. Den majestätiska trappan upp till övervåningen är naturligtvis kvar, där många tunga steg har tagits upp till kollegiet för att motta en dom.

Vid rundvandringen kunde ett mycket intressant material i form av foton och tidningsurklipp beskådas. Även en del praktiska test-material från inträdesproven kunde prövas på nytt. Speciellt intressant var de utlagda exemplaren av alla utgivna Propellerblad, vilka har blivit ganska många och kommer att bli ännu fler.

I och med gamla skolans nedläggelse har ett ganska rikt material övertagits av kamratföreningen, som vårdas mycket ömt, för att vi i all framtid skall minnas och glädjas åt vår FFV-tid.

Nåväl, utställningsmaterialet i all ära men den personliga kontakten mellan FFV-elever är nog det som uppskattas mest. I klungorna kunde höras "kommer du ihåg när....., "vad sysslar du med nu för tiden... eller "är det inte von Köhler..... Jo jo män Erik von Köhler fanns där, och många vill höra hans minnen från skoltiden.

I övrigt serverades kaffe och en tipspromenad var lagd, där vårt rika prisbord räckte till alla.

Under dagens lopp uppstod ett allmänt intresse för att bese Johannisbergs herrgård. David Molin ställde upp som guide. Tiden gick fort, det var dags för årsmötet, som hölls på Lövudden.

Medan vi vuxna ägnade vår tid på årsmötet, visades videofilm för barnen.

Till årsmötets ordförande valdes naturligtvis Gunnar Wikström. Utöver det sedvanliga årsmötespunkterna fanns övriga frågor, där intressanta diskussioner följde.

Här följer ett utdrag från protokollet:

§ 19. Övriga frågor.

David Molin framförde en långväga hälsning från 6224 Christer Johnsson, som brevlades meddelar att han till nästa kamratträff är villig att berätta om sina år i Kuwait och Saudi Arabien.

David hade också en telefonhälsning från 5944 Ralf Wallander.

4414 Bertil Bjurhammar framförde önskemål om en gemensam lunch istället för den nu avslutande middagen.

4814 Eine Clasén menade att många åker hem före den avslutade middagen varför en gemensam lunch skulle bli mera välbesökt.

4416 Hans Rahmstedt föreslog lunch-alternativet.

4219 Gunnar Wikström tyckte att middagen var en naturlig avslutning på kamratträffen.

Via en enkel handuppräckning tycktes det nuvarande alternativet med en avslutande gemensam middag vara i majoritet.

5524 Roland Rehnbeck sade att styrelsen måste fundera på hur man skall locka hit fler besökare. Synpunkter från alla medlemmar är välkomna.

Hans Rahmstedt uppmanade alla sina klasskompisar att delta i kamratträffarna.

5834 Tage Tuvheden framförde en önskan om ett igenkännesmärke, som gör det lätt att identifiera FFVK-medlem. Han föreslog en nytillverkning av klubb nålen.

4929 Karl Gardh omtalade att kamratringen går att beställa från Sporrong AB för ca 1300 kr.

Årsmötet gav styrelsen i uppdrag att undersöka möjligheten att ta fram en klubb nål i någon ädel metall.

Gunnar Wikström tog upp frågan om en dokumentation om vår utbildning, som visar hur användbar den har varit i de vitt skilda yrken som medlemmarna nu representerar. Han uppmanade mötet att tänka på saken till nästa årsmöte.

6007 Lars Björkdal framförde önskemål om ett fastare program för kamratträffarna. T ex kunde en programpunkt med berättelser av elever med intressanta upplevelser vara av stort intresse.

- § 20. Ordförande Gunnar Wikström avslutade årsmötet med att tacka styrelsen för det nedlagda arbetet under den gångna perioden och önskade alla på återseende till nästa kamratträff i maj 1986.

Dagen närmade sig sitt slut. Sist på programmet stod en gemensam middag i den lokal, som dom flesta av oss kommer ihåg som vår matsal. Mätta och belåtna med dagen, var det många som började tänka på den långa hemfärden. Innan det var dags för uppbrottet fick vi höra ett sångframförande av 4416 Hans Ramstedt. Han sjöng en visa med mycket känsla i, som handlade om hemlängtan i ungdomsåren.

Erik Tunås, nyss fyllda 80 år, var närvarande vid middagen och höll ett anförande om KFUK-KFUMS roll i lärlingskolan. Styrelseordförande Karl Gardh tackade alla inblandade i dagens kamratträff och avslutade med att önska alla väl mött 1986, varefter det sattes punkt med gemensam sång av FFV-visan.

5858

Åke Tedesjö

"HEJ

Erik..... det var jätteroligt höra av dig". Så började brevet som kom häromdagen från en FFV-ares tonåring.

Jätteroligt, det är vad jag kände inför kapellinvigning vid Lövudden den 24 nov. På elstolpen närmast kapellporten är Kamratföreningens gåva placerad, en "utearmatur". Jättefint! Tusen tack, Kamratförening och många, många enskilda medlemmar som bidragit till gåvorna mångfald.

Tacksamhet och glädje följer denna hälsning, också från Lövudden samt KFUK-KFUM.

Efter FFV-samkväv i gröngräset vid Johannisberg sa' FCPF-ombudmannen de meningsfulla orden: "Ni fostrar ju medborgare". Mot kvällshimlen vajade svenska flaggan och än kan jag höra "Verkstadsskolans glada gosse". Tanken går även till kyrkklockans budskap: "Med Jesus fram bland de skaror unga". Stunder av lek och allvar danar människan.

Till FFV-minnena hör också högtidsstunderna omkring årsavslutninga och föräldraträffar, god, glad och berikande gemenskap.

FFV-s medlemmar med familjer önskas god och välsignelserik jul!

Västerås i oktober 1984.

Vänkapsfullt

Var hälsad sköna morgonstund, Som av profeters helga mun Är oss bebådad vordet! Du stora dag, du sälla dag, På vilken himlens välbehag Ännu besöker jorden! Unga Sjunga Med de gamla, Sig församla Jordens böner Kring den störste av dess söner.

Ps.55:1

Några 25-års minnen från skolan och vad som hänt sen dess

Först några minnen

"Verkstadsskolans glada gosse glöm ej bort ditt FFV". Ja, så lyder första stråfen i den signaturmelodi vi alla så väl känner igen från samkvämskvällarna på skolan.

När man så här, ett kvarts sekel senare, blickar tillbaka så finns nog ingen av oss som heller glömt vårt FFV, och det är säkert inte bara sången som får oss att minnas. Nej, Lövudden- och Johannisbergsskolan har nog för de flesta betytt mycket mer. Och många minnen finns där; Allt från sorglös ungdomslättja till fullt allvar. Vilket kan exemplifieras av allt mellan stilla seglatser på Mälaren, till studiecirkel runt ögonen efter skrivningsmödor mot slutet av terminerna.

Ja, vem mer än jag minns inte veckoslutsseglatserna på Mälaren, med strandhugg i Strängnäs och andra ställen? Självt glömmet jag aldrig övernattningen på den fridlysta ön där vi med yxor och andra tillhuggen röjde plats för det militära 20-mans tältet. Det var ju mörkt på kvällen när vi angjorde ön och skylten med landstigningsförbud såg vi inte förrän dagen därpå. Aldrig förr har väl ett uppbrott gått så fort. (Det måste väl vara preskiberat nu så jag förs skriva om det).

Och vem minns väl inte lektionerna:

- Birger Björkholm med den räta linjens ekvation.
- Sundholms lektioner i radiolära. Då han så hängivet med hjälp av krita och svarta tavlan, i oss sökte inpränta funktionen för serie och parallellresonans, raka och superheterodynmodtagare att kritt dammet stog som en gloria om honom.
- Och vem kan glömma det ögonblick då kompisens darrande stämma bröt genom etern "flera 10-tal meter" med den egenhändigt sammanbyggda sändaren.

När man ger sig tid att tänka tillbaka rinner minnena över en. Många av dem är redan återberättade tidigare här i Propeller Bladet. Med risk för att det blir tjatigt vill jag ändå dela med mig av ytterligare några:

- Alla förtrollade stålstycken (U-balkar och annat) som i kontakt med Köhlers skjutmått intog mest oanade mått och vinklar. (Förlåt Köhler men jag är säker på att Du inte hade med förtrollningen att göra).
- 2:ornas ibland alltför bryska metoder att få oss ettor att "hjälpa till" med ett och annat. Till exempel att skrapa och måla båtarna på våren.
Nåja, vi fick väl till sist förlåta dem, det var ju trots allt de som lärde oss att segla med dem. Och året därpå var det ju minsann våran tur att inte skrapa och måla.
- Alla brännblåsorna efter 1:a dagen i svetshallen.
- Hammarens härdning och mätning, omhårdning och mätning, omhårdning och mätning, omhårdning ---- men så plötsligt en da va' den bra.
- Hammarskaftets lackning i zapon-"mjölkflaskan" i Lundströms förråd.
(Den hammaren har jag förresten alltid med mig vart jag än åker. Den ligger i verktygslådan i bilen).
- Saften och bullarna före cykel-"loppet" till gymnastiken på FCS i Viksäng på tisdagar, eller om det var torsdagar.
- Doften av nyrostat kaffe vid Hakons anläggning i djuphamnen. (På väg hem från gymnastiken).

Ja listan kan göras oändlig men

... vad hände sen då

Förutom alla minnen från verkstadsskolan finns ännu ett skäl varför jag i varje fall inte glömmer bokstavskombinationen FFV. Det är den att FFV numera utgör ett samlande namn på koncernen dit CVA fördes efter frigörelsen från Försvarets Materielverk i slutet på 60-talet.

Det var hit till CVA jag kom 1961 för de avslutande praktikåren. Ett CVA som jag sen dess, med endast ett kort undantag, varit trogen.

Mitt intresse för Radar kan härledas tillbaka till den övningslaboration som ganska snabbt avverkades under ett par vårdagar i tvåan. Laborationsobjekt var den gamla markstationen ER3B samt en gammal flygradar med okänt ursprung. Båda uppställda i den lilla radarhyddan vid skolan.

Enligt ett telefonsamtal med Folke Sundholm (under manusstadiet för denna artikel) var den senare sannolikt inköpt som surplus utan tanke på att ingå i något svenskt fpl. Dess ålder delger den viss misstanke om delaktighet i något allierat flygplan i slutet av 2:a världskriget. Beteckningen på stationen var något i stil med "APS".

Eftersom min yrkesverksamhet efter skolan i hög grad utgjorts av svenska militära flygradarstationer, vill jag här ge dem en kort presentation och kanske väcker jag minnen till liv hos flera av Er med eget förflutet med någon eller flera av dem.

"APS"

Eller något liknande, var alltså beteckningen på labb-stationen där äventyret för min del började.

PS-43

Blev den station jag först kom i riktig kontakt med. Stationen var i ett antal prototyper tillverkade av CSF i Frankrike.

De tillsammans med seriestationerna ingick i fpl A32 och S32C . Serien var licensbyggd i Sverige och jag tror samliga av LME, SAAB och SRA var med och gjorde var sina bitar. Några blev, (sannolikt mest på skoj), inmonterade som väderradar i fpl TP1 "Pennbroke". De togs samtliga ur drift någon gång i mitten på 60-talet.

PS-42

Den tidigare stationen PS-43 stod modell för denna första helsvenska station. Den tillverkades av LM Ericsson och SRA och ingick i fpl J32B Lanser. Förutom att jag jobbade med denna station på CVA kom jag även i kontakt med den under min militärtjänstgöring på F1 i Västerås. Det var under ett av de sista åren som flygplanstypen ännu var i tjänst. Jag tror de gick ur tjänst slutgiltigt någon gång 68-69.

PE-46

Är beteckningen på den Engelska station som ingick i J34 Hawker Hunter. Min kontakt med den var ganska ringa och då mer destruktiv än uppbygglig. Min uppgift var att ur skrotade exemplar plocka vitala komponenter som senare skulle användas som reservdelar. Resten blev skrot eller kom att ingå i HI-FI anläggningar och annat av mer privat natur.

PS-02

Efter militärtjänsten och väl återkommen till CVA fick jag göra min första bekantskap med denna skapelse. Åter en fransk station från CSF.

Den tjänstgjorde i en tidig variant av Draken J35A vilka även de tjänstgjorde till strax efter mitten på 60-talet.

PS-03 och PS-01

Efter några års studier och arbete som lärarvikarie återkom jag till CVA för att så att säga "återuppta arbetet där jag slutade". Nu var turen kommen till dessa något mer moderna stationstyper till Draken.

PS-03 ingick i attackversionerna B/D och PS-01 ingår i J35F som ännu tjänstgör i försvaret. Såväl PS-03 som PS-01 är svensktillverkade av LM Ericsson och SRA.

PS-37 och PS-46

Flygplanstypen Viggen medförde att ytterligare ett par stationstyper föddes.

Först kom PS-37 i attackversionen AJ37 och därefter PS-46 i jaktversionen JA37. Medan mina insatser på PS-37 var nästan obefintliga var de så mycket intensivare på PS-46. Under en 10-års period har jag följt den stationen från specifikations och utprovningsskedet fram till nu i ca 5 års drift. PS-46 utgjorde det stora generatorns-kifte så digital- och datoriseringen fick sitt genombrott i svensk flygradartillämpning.

Stationen har en amerikansk förebild ingående i Fantom F4C men genomgick en genomgripande försvenskning av LM Ericsson för att passa svenska förhållanden. Det är för övrigt den första flygradar som utnyttjar Dopplerprincipen för att upptäcka och skilja flygmål från markmål i höjd överläge. PS-46 är den senaste i drift tagna stationen.

Vår roll i underhållet

För den oinvigde eller den som numera tappat kontakten med FV kan jag nämna att CVA gör betydligt mer än att underhålla "svåra" delar eller det som flottiljerna inte hinner med. I uppgifterna ingår även att som konsulter åt FMV utreda underhållsplanlösningar för nytillkommande materiel, att biträda med anskaffnings av resurser, ofta genom att stå som huvudleverantör av testutrustningar (Autotestare) m m. Till vår mer kända verksamhet hör dessutom driftstödet under systemens (fp1) hela livscykel. Arbetet bedrivs i ett stimulerande och positivt samarbete med anskaffaren FMV och användaren FV.

Själv har jag numera nöjet att som företrädare arbeta tillsammans med ca 30 medarbetare på Sektion RADAR/EP TEKNIK. En sektion som förutom Radar och presentationssystem (EP = Elektronisk Presentation) även arbetar med manöverorgan (paneler) och beväpningshjälputrustningar.

Vad nytt i framtiden?

Ja, redan nu präglas vardagen, för flera av oss, av planläggningen av PS-05. Det är den nya radar till JAS39 "Gripen". Radarn utgör en del av satsningen inom den svenska industrigruppen JAS; Ett projekt som låtit mycket tala om sig på senare tid.

Slutord

Jag har under åren efter skolan haft om inte drömjobbet så i alla fall något strax intill. De tekniska tillämpningarna i våra svenska flygplan har alltid stått med en fot i framkanten av den tekniska utvecklingen. Vilket alltid inneburit intressanta och stimulerade jobb.

När jag skriver det så vet jag dock att jag är i mycket gott sällskap av de flesta av Er men inom många andra områden. Med denna kanske fåfängda, men ärliga, stolthet vill jag göra mig lite till tolks för oss alla och sända en julhälsning och ett tack till alla lärare, föreståndare och övrig personal på Johannesbergsskolan och på Lövudden som på olika sätt bidragit och gjort det hela möjligt.

Okänt Citat:

"Sällan har så många haft så få att tacka för så mycket".

Och med detta vill jag även sända en julhälsning till Er alla andra.

från:

5936 Janeheden

LÖVUDDENS KAPELL INVIGT

Lövudden ser delvis annorlunda ut nu jämfört med tidigare. Detta gäller närmast byggnaderna. En omfattande om- och tillbyggnad har gjorts och framför allt är det tillkomsten av ett kapell som man lägger märke till. Det är ett gammalt önskemål som nu blivit verklighet. När andaktsstunder och gudstjänster planerats att äga rum i friluftskyrkan hände det ofta att vädrets makter lade hinder i vägen. Nu har man fått en tillflyktsort vid sådana tillfällen. Det är ett åttkantigt kyrkorum med plats för ett 60-tal personer. Lördagen den 24 november 1984 ägde den högtidliga invigningen rum. Den förrättades av biskop Arne Palmqvist, assisterad av prostarna Bertil Andersson och Bertil Ramnerö samt Eva Söderhjelm, Elve Sveland, Peter Klint - KFUK-KFUMs ordförande - Ulla Magnusson m fl. I sammanhanget förekom också solosång, trumpetfanfarer m m men av utrymmesskäl kan inte det hela skildras i detalj.

Vid ett efterföljande festsamkväv hölls en del tal, varvid en hälsning och en lyckönskan från FFV-s Kamratförening framfördes av Roland Rehnbeck (f d elev nr 5524). Roland talade för det närmare tusentalet FFV-elever som under åren 1942 - 1968 framlevt ett par betydelsefulla ungdomsår å Lövudden-Johannisberg och under denna tid upplevt mycken fin gemenskap och mottagit värdefulla intryck och impulser vilket delvis avspeglar i det faktum att Kamratföreningen frodas och lever trots att skolan och elevhemsverksamheten upphört. "De kanske finaste upplevelserna här för oss elever" sade Roland i sitt tal "var nog söndagsmorgnarnas "korum" i friluftskyrkan och därför är det särskilt roligt att få gratulera till att sekreterare Erik Tunås gamla dröm har gått i uppfyllelse och ett kapell nu blivit invigt. Jag vill på FFV-s Kamratförenings vägnar önska KFUK-KFUM lycka till med verksamheten vid Lövudden i framtiden."

Öviga, som jämte Roland framförde hälsningar var biskop Arne Palmqvist, 94-åriga hedersdoktorn och byggmästare Anders Diös, ordf i Västerås kyrkliga samfällighet Gustav Öberg, prosten Bertil Andersson, förutvarande generalsekreteraren i KFUM-s världsförbund Fredrik Franklin, kommunalrådet Åke Hillman för att bara nämna några i den långa raden talare.

"Fast egentligen" sa Roland Rehnbeck efteråt, när vi satt på tu man hand, "var det ju vi, FFV-s Kamratförening, som invigde kapellet då vi höll korum där som inledning till vår kamratträff i maj i år".

FUNDERINGAR KRING EN KLASSTRÄFF

Det började egentligen redan på kamratträffen 1982.

Vaddå!?

Jo, vi var några stycken av den goda årgången 60 som tyckte att det var alltför längesedan som vi sett många av våra kamrater sedan Västerås-tiden. Visserligen har man träffats då och då, en del kanske mera regelbundet, men det har inte blivit någon organiserad träff. Vi tyckte då att 1984 var ett år då det kanske fanns anledning att träffas. Jag vet inte om vi tänkte så mycket på George Orwell och hans skrivande. Det var nog snarare så att vi relativt enkelt kunde konstatera att det då skulle bli exakt (näja, vad spelar några dagar hit eller dit för roll) tjugo år sedan vi högtidligen avlade vår examen och fick anses klara med vår utbildning och därmed också mogna för mera ansvarsfulla uppgifter.

När vi skildes åt efter kamratträffen 1982 lovade vi att vi skulle ta tag i det här och ordna någon form av klassträff i samband med nästa kamratträff.

Det är ju klart! Så fort man kom hem till "den grå vardagen" (den är nu inte alltid så grå) var det hela glömt.

Men någon gång under hösten 1983 ringde det i telefonen. Det var någon som undrade om det fortfarande skulle vara intressant med en klassträff nästa år. Vad skulle man svara på en sådan fråga? Visst skulle det bli skojigt att få träffa många (vi hoppades alla) av de som vi tillbringat två av våra bästa år tillsammans med (visst var det väl en härlig tid).

Den som ringde oss var vår "ständige sekreterare" dvs 6052 Persson. Han ville på det här sättet höra hur stort intresset var. Det blev nog ganska många telefonsamtal till gamla klasskompisar den hösten. (Han lär jobba på televerket.)

När så Propellerbladet dök upp i brevlådan före jul fanns där naturligtvis en liten blänkare om att nu var det faktiskt vår tur att fira jubileum. Dessutom fick vi också reda på att 6036 Klingsell hade blivit engagerad i ffestkommitten". Det lät betryggande, så det var bara att vänta tills det skulle komma en högtidlig inbjudan fram på värkanten. Allt enligt som det heter "från vanligtvis välunderrättad källa" (Propellerbladet).

När våren kom och vårkänslorna började göra sig gällande kom också den utlovade inbjudan till klassträff för oss sextior. Träffen skulle gå av stapeln samtidigt som den traditionella kamratträffen. Vi skulle disponera lördagskvällen för klassträff och sedan vara med på söndagens kamratträff som vanligt.

Klassträffen skulle avhållas på vårt vanliga "stamställe" dvs på restaurang Klippan. Vi skulle träffas där framåt kvällen, få något gott att äta och dricka därtill. Sedan skulle vi bara vara tillsammans där under resten av kvällen och "riktigt rå om varandra". Anmälan om deltagande skulle göras till festkommittén dvs Persson eller Klingsell. Man hade också passat på att göra lite reklam för en av våra ständiga annonsörer i Propellerbladet. Detta med tanke på att man någonstans måste få tak över huvudet under natten till söndagen.

Sagt och gjort. Det var bara att anmäla sig. Sedan återstod bara en lång väntan på att den aktuella lördagen skulle infinna sig.

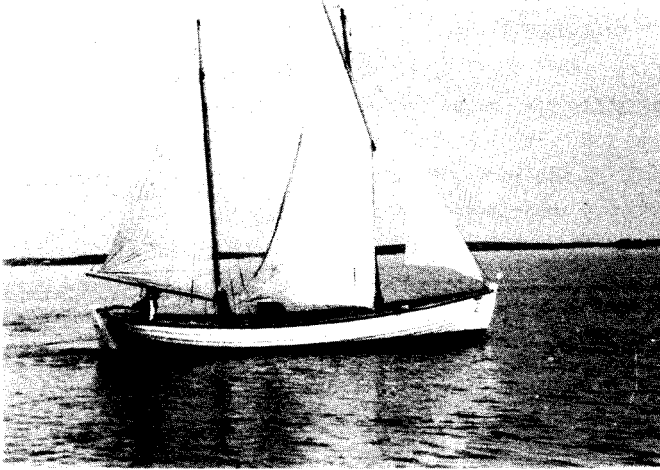
När det äntligen blev dags kändes det nästan lika pirrigt som första gången man gav sig iväg mot Västerås. Väl framkommen gällde det att ställa ifrån sig bilen någonstans och ta en tur på stan innan det var tid att bege sig till Klippan. Det hade hänt ganska mycket i stan på tjugo år, många av de gamla charmiga husen var borta och på deras plats stod nya, moderna betongpalats. På en del ställen kände man knappast igen sig. Men det är ju klart, ASEA låg ju kvar och en hel del annat också förresten. Turen fick inte bli alltför lång, snart var det ju dags att leta sig fram till Klippan och träffa alla de andra.

Väl ditkommen stod man och funderade. Hur skulle vi se ut nu? Skulle vi känna igen varandra? Om inte, skulle det inte bara pinsamt?

Jodå, visst kände vi igen varandra. Klart att vi hade ändrats en del, tjugo år måste ju få sätta sina spår. Vi var ju faktiskt dubbelt så gamla nu, mot vad vi var när vi gick i skolan. En del hade fått lite grånat hår, andra hade blivit av med lite. En del hade till och med fått ett visst mått av pondus (lite rundare om magen).

Visst var det en underbar känsla att ses så här igen efter tjugo år. Snacket kom igång direkt. Här behövdes ingen presentation. Vi kände ju varandra sedan tidigare.

Nu blev vi inte så många som vi hade hoppats på, men vi som hade kommit var ganska nöjda ändå. Visst saknade vi många ansikten. Trots allt var vi där. Det hade kommit folk från Perstorp i söder till Luleå i norr och tillsammans var vi hela 14 stycken. En del hade åkt själva till Västerås, vissa hade samåkt och några hade tagit hela familjen med sig. Familjerna var inte med på kvällen, den var "reserverad" för oss, men väl under söndagen.

Efter många om och men satte vi oss till bords, det var ju så mycket att prata om. Festkommittén hade ordnat reserverade bord i ett avskilt hörn av stora matsalen. Dessutom hade man även ett förslag till meny, vilket accepterades av alla (utom av de som inte äter kött dvs vegetarianer).

När vi väl hade kommit igenom förrätten kom det upp ett förslag. Det gick ut på att alla i tur och ordning skulle berätta i korta ord vad som hänt dem sedan vi skildes i Västerås för tjugoo år sedan. Alla försökte att enkelt och klart tala om dels vad man sysslat med å arbetets vägnar och dessutom lite av vad man praktiserat på kärlekens område. Det fanns alla kombinationer, speciellt å arbetets vägnar. Någon arbetade kvar inom Flygvapnet, andra åter på någon annan plats inom försvaret. Vissa hade gått

över till "annan statlig verksamhet" och en del hade jobb inom den privata industrin. Någon drev eget företag och det fanns (naturligtvis?) de som helt hade lämnat något helt annat. Som säkert roade dem mera. Förmodligen ett ganska typiskt mönster, varför skulle vår årskull vara annorlunda än någon annan.

När det gällde det kärleksfulla planet skulle det bli alltför långt att gå in på alla detaljer här, men det fanns vissa variationer även om den är sidan.

En del hade fått hälsningar medsända från de av våra kamrater som inte kunde vara med oss under kvällen.

Vissa hade avgivit mer eller mindre acceptabla skäl för att utebliva och alla fick finna sig i att bli "dömda" av de närvarande. Vissa (ett ytterligt fåtal) av skälen accepterades som giltiga medan de övriga snabbt hänfördes till gruppen svepskäl. Förmodligen mest beroende att vi så gärna sett även er där.

Så småningom hade var och en kortfattat pratat av sig om vad som hänt under tjugo snabba år.

Snabba!?

Visst, det kändes alls inte som det var tjugo långa år sedan vi satt ute vid Lövudden och Johannisberg. Otroligt vad tiden egentligen går. Här satt vi, de flesta "stadgade familjefäder" och vi mindes alla bustricken och tjuvknepen som det vore igår.

Vad gjorde vi då resten av kvällen?

Dum fråga!

Berättade mycket om vad som hänt oss under dessa tjugo år (det var nog rätt lång tid i alla fall, med tanke på allt som vi varit med om). Men mest berättade vi för varandra om alla glada stunder och goda spratt som upplevdes under de två åren i Västerås. Det sades säkert både ett och annat under kvällen som borde varit censurerat (jag håller tyst med det nu) men det mesta är säkert preskiberat nu.

Tyvärr gick kvällen alltför fort. Vi var helt överens om att vi borde ha startat på eftermiddagen. För att ha hunnit minnas och berättat mycket mera. Allt hade vi aldrig hunnit med ändå. Trots att vi var långt ifrån färdigpratade var det sent om sider tid att skiljas för den här kvällen. Vi skulle ju återses på söndagen under den ordinarie kamratträffen.

Egentligen skulle jag skriva något om söndagens händelser och upplevelser, men jag tror att det skulle bli alltför långrandigt kom gärna till en kamratträff själva, så får ni uppleva det "live".

Till sist vill jag på allas våra vägnar (heter det så) framföra ett stort tack till festkommittén för de förträffliga arrangemangen. Framförallt ett tack för att det överhuvudtaget blev en klassträff.

Skrivet av En som var där (6060)

PS. När vi skildes var vi alla överens om att vi hade haft trevligt och att det fanns anledning att göra om det.

Nästa gång det finns anledning att fira tyckte vid var 1990 då det blir trettio år sedan vi började vär bana i Västerås.

Ni som var med nu - ni kommer naturligtvis.

Ni som inte var med nu - reservera redan nu den här helgen i maj 1990 till en ny klassträff. Den gången kommer vi inte att godta någon form av svepskäl för att utebli som t ex barnafödande (sånt går att planera).

Men framförallt - vi saknade er i gänget DS.

ETT FÖRSENAT BESKED

Ordningsreglerna vid Flygförvaltningens Versktadsskola var stränga. Och inte nog med det. De skulle efterlevas också! Vi på elevhemmen liksom även skolans rektor och lärare hade bestämda order från "högre ort". Det gällde att inpränta i elevernas medvetande att det var ett betydelsefullt led i deras utbildning, detta att lära sig lyda. "Ty" sade man, "i Flygets verkstäder kommer de att stöta på mängder av bestämmelser. Det gäller att följa dem och rätta sig efter dem även om man inte förstår varför!"

En av de mest omdiskuterade paragraferna torde ha varit förbudet för eleverna att bruka alkoholhaltiga drycker! Man fick inte heller förvara sådana på elevhemmen! En och annan elev bröt mot denna bestämmelse och - i de fall det blev upptäckt - skickades syndaren hem påföljande dag! Dessbättre inträffade detta inte så ofta, men sista gången det hände drabbade det en elev i klass 2 någon gång i mitten av vårterminen. Det var den näst sista årgången innan skolan övergick till annan huvudman och samarbetet mellan Flygförvaltningen och KFUM upphörde. Det var ju hårt för den elev som, när han fullgjort en så stor del av sin utbildning, nu måste avbryta och resa hem. Hans pappa skrev ett brev till MO, en mycket vettig skrivelse, där han framhöll att han mycket väl förstod att ordningsregler och bestämmelser var nödvändiga, men att han ändå undrade om proportionerna i det här fallet mellan förseelsen och straffet med dess konsekvenser för eleven stod i rimligt förhållande till varandra! Eleven ifråga hade i övrigt skött sig utan anmärkning, men nu hade skolans lärare vid en razzia (man letade efter försvunna verktyg) på elevhemmet påträffat en butelj i hans skåp innehållande några droppar av en "rusdryck". Och av denna anledning blev hans möjligheter till fortsatt utbildning och en anställning i Flygvapnet ödelagda!

Med anledning av det inträffade tillsattes en arbetsgrupp på Flygförvaltningen med uppdrag att granska och utreda fallet. Kommittén tog god tid på sig, kom och inspekterade skolan och elevhemmen, tog del av ordningsreglerna och efter en grundlig utredning kom vederbörande fram till följande:

Någon gång för länge sedan, när Flygförvaltningens Verkstadsskola höll på att ta form och organiseras, fick ett krigsråd i Kungl. huvudkommunen i uppdrag att utarbeta en arbetsordning som skulle reglera förhållandet mellan Flygförvaltningen och skolan i Västerås. Denna arbetsordning hade aldrig kommit till stånd. Man konstaterade att skolans kollegium aldrig hade haft befogenhet att fatta beslut om elevers skiljande från skolan och undervisningen. Ärenden av sådan betydelse skulle hänskjutas till Flygförvaltningens representanter i Stockholm för avgörande! Men nu var det så dags.... När utredningen var klar och besked kom hade Flygförvaltningens verkstadsskola upphört att finnas till!

Och med dessa rader ber min familj och jag att få önska Propellerbladets värderade läsare EN GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR!

David Molin

VETERANER PÅ TRÄFF

I går, söndag, hade flygförvaltningens verkstadsskola sin vartannat-årliga kamratträff i Västerås. Ett femtiotal medlemmar med familj hade slutit upp, och där fanns representanter från flertalet "årgångar". Gamla flygförvaltningens verkstadsskola startade 1942 och fanns kvar till 1966 då kommunen tog över utbildningen. I dag är den en flygmekanisk gren på gymnasiets fordonstekniska linje.

På bilden, framför en gammal SK16, syns Gunnar Wikström, numera rektor i Arvidsjaur, Karl Gardh, verkstadsingenjör på FFV i Arboga, och Gunnar Andersson, mera känd som "Volvo-Gunnar", känd tävlingsförare och numera chef för tävlingssektionen på Volvo i Göteborg. Han var förresten på väg till Italien för att köra ett Mille Miglia-lopp i veckan - ett lopp där kravet på bilarna var att de var 20 år gamla.

Alla tre gick på skolan under 40-talet.

(Saxat ur VLT den 22 maj 1984)

ÅRETS KAMRATTRÄFF

"Veteraner på träff" skrev VLT i sitt reportage från årets kamratträff. Alla FFV:are äro ju numera veteraner. Denna fantastiska förmån att vara FFV:are, måste vi hjälpas åt att bevara och om möjligt ytterligare utveckla och befästa.

I likhet med alla tidigare träffar, blev även årets kamratträff en verklig upplevelse. Ju äldre man blir, desto mer behöver man denna glädje och "förnyelse", som våra träffar innebär. Att träffa sina gamla vänner från dessa grundläggande och intensiva ungdomsår, är en oskattbar källa till vederkvickelse och förnyelse. Trots flintskalle och endast några kvadröjande gråa hårstrån, känner man sig åter ung, efter att ha träffat sina gamla kompisar.

Nästa kamratträff, som inträffar våren 1986, blir ju för "min" års-klass, en verklig jubileumsträff. Det blir ju då 40 år (!) sedan vi lämnade skolan och "gick ut i livet". Ett tillfälle som vi alla måste ta vara på. Trots att de snart fyrtio åren har satt sina spår, känner man sig, när vi träffas, på något sätt tillbaka i den "värld" man levde i under FFV-åren - då vi fick den erfarenhetsgrund och livsstil, som aldrig går ur.

Till årets kamratträff hade ett antal FFV:are ur de flesta klasser infunnits sig. Någon årgång jubilerade med något jämt fem- eller tiotalår, men vi andra upplevde samma stämning, även om vi inte var så många från "vår" klass. Men, som sagt va, nästa kamratträff då måste vi, som började 1942 och slutade 1946, träffas och jubilera!

Vår kamratförening - en nära nog unik företeelse - måste vi vara rädda om. Vi måste med tacksamhet tänka på alla våra kamrater, som genom åren i styrelsen oförtrutet arbetat med föreningsjobbet och Propellerbladet, som betytt mycket genom åren och blir allt viktigare, ju "starkare" glasögon FFV:aren måste sätta på näsan för att kunna tillgodogöra sig innehållet. Glöm inte att hjälpa redaktionen med "blänkare" av olika slag. Ingen annan förening har medlemmar som har så mycket att ge varandra, som just FFVK.

KFUM, som har så stor del i vår utbildning och "fostran" representerades (som alltid) av bl a Erik Tunås, David Molin och Walle Magnusson. Visst var filproven, båt- och flygplansbyggena, roddturerna mm mm viktiga inslag i vår tillvaro under FFV-tiden, men jag vågar ändock inte tänka tanken fullt ut - vad hade det blivit av oss, om inte KFUM hade haft hand om oss?

Tack alla i FFVK-familjen för samhörigheten hittills och väl mött vid nästa kamratträff, som går av stapeln våren 1986!

Gunnar Wikström
4219 (f d nr 39)

JOHANNISBERGSKOLAN OCH FRAMTIDEN, TANKAR OCH PLANER (1984)

Som institution för utbildning av personal till flygmaterielunderhåll är nu vår skola 42 år gammal. Den har under de fyra decenier som förflutit genomgått omvandlingar i olika former, på både ont och gott. Dock får man hoppas och tro att slutresultatet så småningom har blivit till övervägande gott. Fast ibland tvivlar vi som "har varit med ett tag". Men det är ju så att man tycker att "det var bättre förr", en förträngning av de negativa sker ju som bekant och man kommer bara ihåg det som var bra.

Till de större förändringarna kan ju nämnas CVV-branden i slutet på 40-talet, då FFV på grund av detta flyttade över till de nuvarande lokalerna och begreppet Johannisbergsskolan uppstod. Den förändringen var ju lokalmässig, men den största förändringen ur skolsynpunkt var ju trots allt nedläggningen av FFV 1968 och övergången till det allmänna skolväsendet och 1971 då skolan fick rang och värdighet av gymnasieskola och ännu bättre upp, 1980 blev det också högskola. Så det så. Visserligen heter det inte Johannisbergsgymnasium och högskola. Så här krångligt är det; Wenströmska skolans Johannisbergsskolas avdelning sektor VIII (gymnasiet) och Högskolan Eskilstuna/Västerås flygteknikerutbildning 40 poäng förlagd till Johannisbergsskolas avdelningen inom Wenströmska skolan etc. Luftfartsverkets auktorisation har skolan när det gäller teknikerutbildningen. Men i det vardagliga skolarbetet tänker vi väl inte så mycket på sådana formalia utan begreppet Johannisbergsskolan existerar i allra högsta grad, även hos de flygföretag och d:o verkstäder ute i landet dit våra elever så småningom kommer.

Vi siktar ju alla mot framtiden och utvecklingen, det gäller att sikta högt för att hamna på önskad nivå och självfallet har Johannisbergsskolan också planer för framtiden. Och inte så små planer heller, vi arbetar mycket medvetet mot en utvidgning av skolans verksamhet när det gäller utbildning av personal för flygunderhåll

på den civila sidan, med accentrering på lätt och medeltung flyg. Skolans utbildning måste också ses över och moderniseras för att hänga med i den accelerande teknologin på flygtekniska området, speciellt inom systemtekniska delen.

Det som hänt och händer är i stort följande:

Västmanlands flygflottilj lades som bekant ned 1982 och när beslutet om nedläggelsen offentliggjordes i slutet av 70-talet, började den parlamentariskt sammansatta Hässlögruppen från Västerås kommun och länet att undersöka vilka verksamheter som kunde tänkas ersätta flygflottiljen på det stora markområdet. Många olika förslag undersöktes, men för att göra en lång historia kort kan nämnas att det förslag från Johannisbergsskolan om ett flygtekniskt utbildningscentrum som lades redan -80 betraktades av Hässlögruppen som det mest seriösa och genomförbara. Och på den vägen är det. Men som allt annat i vårt samhälle handlar det om resurser dvs pengar. Många är turerna i detta projekt och det är inte slut ännu i skrivande stund men vi håller på den nedlagda flottiljens valspråk, Per Aspera ad Astra. F n pågår departementsuppvaktningar utbildnings-, försvar-, finans etc. Men våra styrande i Stockholm har väl inte alltid den verklighetsförklaring som vi skulle vilja se, dvs en investering för framtiden i väl utbildat folk inom flygunderhåll som kan bibehålla vår standard så att inte utländska företag och skolor tar det från oss. Här i Västerås kommun och länsstyrelse är det bara positiva tongångar för våra ideér. Även de politiska partier som styr oss har framhållit fördelen med omvandla Hässlö till ett utbildningscentrum med tyngdpunkt på flygteknik, det har även debatterats eller framförts i riksradien via fråga till försvarsministern varför inget händer med Hässlö, mark och byggnader tillhör ju staten - fortifikationsförvaltningen. Kommun - fortifikationsförvaltningen är inte överens om priset ännu. De befattningshavare inom utbildningsförvaltningen i Västerås som styr Johannisbergsskolan ställer också upp på vårt förslag. Vi håller just nu (i nov 84) på med att fila på kostnaderna dvs få ned nivån något och detta skall återigen upp till departementen för granskning, få se hur det går då?

Om nu Hässlöprojektet kan bli verklighet, kommer det att se ut enligt följande.

Nuvarande flygmekanikerutbildningen på gymnasial nivå, 1 år fortsätter som tidigare, men antingen med förändrad rekryteringsgrund (från åk 1 styr- och reglermek) eller om vi kan få den två-årig, rekrytering från Fo åk 1.

Flygmekanikerutbildningen fortsätter nu, men förlänges med 20 poäng dvs 6 mån till, för att eleverna skall ha växelutbildning på företag i 6 mån. Fte-kursen blir linje på högskolan, för närvarande s k enstaka kurs.

Parallellt med flygteknikerutbildningen som ju bygger på flygmek-utbildning skall det också finnas högre specialkurser som bygger, dels på flygmek-utbildning samt tvåårig gymnasial el-teleteknisk utbildning, gren telerep-, styr- och reglermek utbildning eller motsvarande grundkompetens. Tre tänkta högre specialkurser som bedöms av branschen vara önskvärda skall då vara: Avionik, Apparat- teknik och Strukturreparation, alla tre är 1-åriga.

Avioniken (Aviation electronics) köres vartannat år med mellanliggande bruschkurser och apparattypkurser av kortare karaktär för operativ personal från flygföretag. Likaså apparatteknik dvs hjälppapparater och system i olika typer av flygplan/helikoptrar, förlägges på samma sätt som avionikutbildningen. Vad beträffar strukturreparatörer, som av skolväsendet kallas mekanisk reparations- teknik, så är det i princip gamla typen av flygplanplåtslagare men kompletterat med plast-, glasfiberkomposit och kolfiberdelen. Den senare utbildningen kan tänkas kombinerad med reparationsmekanik för andra transportgrenar än flyg, t ex bil, buss, tåg, båt.

Förutom dessa tre grenar inom gymnasiets ram kan man också tänka sig en påbyggnad inom högskolans ram dvs efter flygteknikerutbildningen. Där har vi flygdriftenjörslinjen som är tvåårig fn på KTHi Stocholm. (Muntligt löfte).

Dessutom är planerna på uppdragsutbildning också utformade, både från högskola och gymnasium. Flygteknisk utbildning som säljes internationellt, flygmek - flygtekn. SAMT = Scandinavian Aircraft Mantence Training = SAS-FFV-Högskolan Eskilstuna/Västerås (redan marknadsfört av SAMT) enligt modell ovan. Planerat lokalmässigt är också utrymme för typkurser på flygmateriel (fpl/hkp) även i viss mån motorer. Intresse har redan anmälts från andra länder om flygmaterielutbildning. (Men just nu får vi inte plats på Johannisberg). Flera plane-ringstankar finnes men det får räcka med det redovisade just nu. Bakom allt detta finnes utredningar och branschrapporter, se slutet av denna artikel, som stöder våra idéer, det gäller nu att få resurser för att slutgiltigt genomföra projektet och där pågår i skrivande stund underhandlingar som tidigare nämnts. Enligt utredningar inom Västerås kommun är det fullt genomförbart, vi väntar bara på beslutsfattarna. C:a 200-250 elever på olika nivåer och varianter skulle inrymmas i det flygtekniska utbildningscentret. Tillkommer sedan elever på distansundervisning till flygtekniker-certifikat, som vi redan nu bedriver. De eleverna är alltså yrkesverksamma mekaniker, men läser in sin teoretiska kompetens i fackämnena s a s per korrespondens hos oss och administreras av högskoledelen på Johannisberg. Vi tillhandahåller anvisningar och i vissa fall litteratur och bistår via brev och telefon de "ensamtuderande" fram till tentamen som också skötes av oss, via någon högskoleenhet ute i landet. Luftfartsverket har sagt att vi helt skall överta deras verksamhet inför certifiering av flygtekniker fr o m 1985-07-01. (Vi tackar)

Förutom att flygmekaniker-, flygteknikerutbildningarna flyttas till Hässlö (om det blir av) skall också den transporttekniska grenen på gymnasiet fordonslinje flyttas dit, då blir gymnasiets linjer (FoFm + FoTs) bärkraftiga pedagogiskt sett, även i viss mån ekonomiskt. Dessutom flyttas två andra högre specialkurser i gymnasiet, automatiseringsteknik och om vi får den eftertraktade Dataservice-mikroelektronik (svar från SÖ ja - nej medio november -84) som för närvarande inrymmas i provisoriska lokaler i Viksäng. (Ni vet gamla Kasernerna). Så nog kan vi befolka gamla F1 på Hässlö alltid.

Sedan har högskolan ytterligare planer på utbildningar förlagda till Hässlö, men för oss på Johannisberg gäller det flygunderhålls-utbildning. "Det är männen på marken som håller flygplanen i luften", (men nu måste man väl räkna in kvinnan i denna devis). Förresten om Du vördade läsare vill veta mer om vad Johannisbergsskolan är involverad i, rekommenderas att du köper en bok som heter "Yrkesarbete i förändring" utgiven av Carlssons förlag i samarbete med Svenska Transportarbetarförbundet och SAS. Läs den och håll tummarna för Din gamla skola som siktar på framtiden.

GOD JUL

Oves efterträdare

Birger Eriksson

GÖR ROBOT SOM KAN SE

Asea, en av giganterna i robotvärlden, får nu konkurrens på hemmaplan - i Västerås. Musen som ryter heter Erisoft. Företaget presenterade sig på allvar vid den stora mässan Robot 84 i Göteborg.

Trots att konkurrensen i branschen är stenhård är det lilla gänget bakom robotsatsningen - den sköts av endast nio anställda vid Erisofts kontor i Västerås - optimister.

- Vi har en helt unik produkt och marknaden är stor, förklarar Lars Dahlström, Erisofts chef i Västerås.

Företaget har utvecklat ett intelligent visions-system ("seende robotar") för industriella tillämpningar. Det kan användas för processtyrning, inspektion, sortering, kontrollmätning m m.

En första tillämpning - Movovision - presenterades på mässan i Göteborg.

Oordning

Det handlar om en automatisk pallplockare som plockar upp detaljer som ligger i oordning på en lastpall och placerar detaljerna rätt orienterade i ett lämnaläge.

Movovision kan också i samband med hanteringen inspektera och kontrollmäta detaljerna samt sortera bort de felaktiga.

Representanterna för Erisoft menar att systemet är en viktig byggbit vid en fortsatta automatiseringen i verkstäderna.

Marknadschefen Roland Lans är övertygad om att Erisoft med sitt nya visions-system kan hävda sig väl på marknaden.

- Vi har studerat våra konkurrenter, både i Europa och USA, berättar han. Och ingen har ett vision-system som kan mäta sig med vårt.

Att just Erisoft lyckats utveckla ett avancerat visionssystem är inte speciellt förvånande.

Från ASEA

Lars Dahlström som basat för projektet var under åren 1973 till 1981 anställd på Aseas centrala utvecklingslaboratorium. Där var han sysselsatt med det som senare skulle bli Asea Robotics visions-system.

Efter Asea-åren var han anställd på Kockumation i Tillberga där han hade liknande arbetsuppgifter.

De flesta av Erisofts anställda i Västerås har faktiskt ett förflutet på antingen Asea eller Kockumation.

Men Lars Dahlström förklarar att han inte kopierat Aseas visions-system.

- Vårt är mer avancerat, säger han. Egentligen finns det inga likheter mellan de båda systemen.

Andra principer

- Detta nya system är uppbyggt efter helt andra principer än Aseas och har också ett bredare användningsområde.

Erisoft ägs av Ericsson och Programator och har sitt huvudkontor i Luleå. Men gruppen i Västerås arbetar helt självständigt. Visions-systemet är helt och hållet västeråsarnas ansvar.

- Vi svarar för utvecklingen av systemet och även för marknadsföringen, berättar Lars Dahlström. Dessutom har vi ett totalansvar för produktionen.

Men någon egen tillverkning är inte aktuell.

- Vi ska utnyttja de resurser som finns hos Ericsson och Programator, säger Lars Dahlström. Systemets elektronik kommer t ex från Ericsson.

Ännu har Erisoft inte sålt något system - marknadsföringen inleddes på robotmässan i Göteborg.

- Det är riktigt spännande, säger Roland Lans. Och det känns bra, besökarna här på mässan har visat ett stort intresse för vårt system.

Stora steget

Han räknar med att de första leveranserna ska ske första halvåret 1985. Och den första tiden inriktar man sig på marknaderna i Skandinavien. Först nästa år börjar man marknadsföringen i Europa och USA.

- På Hannovermässan i april ska vi ta det stora steget ut i världen, säger Roland Lans.

Vestm Läns Tidn den 4 okt 1984 (5503 Lars Dahlström)

"NYTTAN AV ATT VISA SIN TILLHÖRIGHET"

Göteborg, sommaren -67.

Sent en lördagskväll efter sång och dans på "Rondo, Liseberg" lyckades vi, mitt sällskap och jag, hitta en ledig taxi.

Efter en stunds färd, säger chaffören

-Visst är det en FFV-ring du bär.

-Ja, svarade jag lite undrande, känner du till FFV.

-Ja visst jag är gammal FFV-are och kör bara taxi för en sjuk kompis.

Efter att ha pratat FFV ett tag kom jag in på att jag gjorde "lumpen" i Götet, då stängde han av taxametern.

Eftersom vägen till Långedrag var lång blev det ett mycket fördelaktigt pris.

Väl hemkomna upptäcker vi att "skopåsen" saknas. Döm om vår förvåning när taxin kommer tillbaka.

FFV-are kan man tydligen lita på i alla tider på dygnet.

Sensmoral - bär alltid ring eller märke, väl synligt.

6336 Leif Larsson

PS. Jag undrar vem chaffören var? DS

Det här årets utgåva av Propellerbladet har gått ut till 848 (853) adresser. Under 1984 har 528 (360) medlemmar betalat sin medlemsavgift. Siffrorna inom parentes gäller föregående år. Med detta Bb sändes även en påminnelse ut till samtliga "kända" medlemmar som "glömt" att betala in sin avgift 1984.

RO

FFV-MÄRKE

Efter förslag från årsmötet har styrelsen beslutat att låta tillverka ett rockslagsmärke. Märket kommer att göras i samma storlek och utseende som de märken vi stansade i mässingsplåt och sen filade ut på skolan.

Vårt nytillverkade FFV-märke kan beställas i samband med betalning av medlemsavgiften. Märket kostar 20 kronor per styck inklusive frakt och skall betalas vid beställningen. Ange önskat antal märken på inbetalningskortets svarstalong.

Beräknad leverans under första kvartalet 1985.

FFV-märket är 22 mm mellan vingspetsarna och 8 mm högt och tillverkas med fastsättning av butterfly-typ (ett stift sticks genom tyget och en "mutter" träs på och låser på baksidan).

Styrelsen

JULNÖTEN

Årets JULNÖT blir mer chansartad än sina föregångare. Uppgiften är att gissa hur många som före 1985-01-31 beställer vårt nytillverkade FFV-märke.

Svaret sänds senast 85-01-31 till: Rolf Olsson, Turedalsgatan 42 732 00 ARBOGA. Det går även bra att svara på inbetalningskortet i samband med beställning av märket eller inbetalning av årsavgiften. De fem som kommer närmast verkligt antal belönas med ett FFV-märke.

Bland inbetalande medlemsavgifter den 31 mars 1985 kommer vi att lotta ut 10 stycken FFV-märken istället för de penninglotter som varit brukligt de senaste åren.

RO

Trivselhotell i Västerås

- 35 RUM 80 BÄDDAR
- 18 RUM MED BAD
- FRUKOSTMATSAL
- SÄLLSKAPSRUM MED FÄRG-TV
- EGEN PARKERING
- PERSONLIG SERVICE OCH TRIVSEL

 Hotell Arkad ab

Östermalmsgatan 25
Telefon 021-12 04 80